

BÀI HỌC 12

NGÀY CỦA CHÚA

CÂU GỐC: “*Song le, ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm. Bấy giờ các từng trời sẽ có tiếng vang râm mà qua đi, các thể chất bị đốt mà tiêu tán, đất cùng mọi công trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả. Vì mọi vật đó phải tiêu tán thì anh em đáng nên thánh và tôn kính trong mọi sự ăn ở của mình là đường nào*” (2 Phi-e-rơ 3:10, 11).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 2 Phi-e-rơ 3:1, 2; Giăng 21:15–17; 2 Phi-e-rơ 3:3–18; Thi thiên 90:4; Ma-thi-ơ 24:43–51.

Qua bao thời đại, những người không có đạo hoặc không tin Chúa thường không được người ta tin cậy mấy. Đôi khi người ta còn xem họ là những con người nguy hiểm. Tại sao? Rất đơn giản, nếu người ta không tin vào một Thượng Đế tối cao thì họ sẽ chẳng tin vào sự đoán phạt cuối cùng. Họ thường dễ làm điều sai hơn người khác.

Lỗi suy nghĩ ấy không còn hợp thời lắm ngày nay. Nhưng chúng ta thấy cái lý của lỗi suy nghĩ ấy. Tuy nhiên, nhiều người làm điều tốt không phải vì họ sợ bị đoán phạt ngày sau. Nhưng đồng thời, có thể với một số người, việc phải ứng hầu trước mặt Chúa chắc cũng có thúc đẩy họ phải sống lương thiện và tốt lành.

Sứ đồ Phi-e-rơ nói rất rõ ràng về ngày sau rốt, sự đoán xét, và sự tái làm của Đức Chúa Giê-su. Và Phi-e-rơ cũng nói về thời điểm khi “bấy giờ các từng trời sẽ có tiếng vang râm mà qua đi, các thể chất bị đốt mà tiêu tán, đất cùng mọi công trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả” (2 Phi-e-rơ 3:10). Và ông hỏi, “Vì mọi vật đó phải tiêu tán thì anh em đáng nên thánh và tôn kính trong mọi sự ăn ở của mình là đường nào” (câu 11).

QUYỀN ĐƯỢC BAN CHO ĐẾN TỪ ĐÂU

Sứ đồ Phi-e-rơ đã khuyến cáo các độc giả của mình về sự nguy hiểm của các sự dạy dỗ sai lạc mà hội thánh có thể gặp phải. Ông cảnh cáo về những kẻ hứa sự tự do. Bởi vì chính những kẻ hứa về sự tự do lại chính là những kẻ đưa tín hữu non nớt trở về lại với tội lỗi, và làm người ta nô lệ tội lỗi càng hơn. Khi cảnh báo tín hữu về những giáo sư giả dạy điều sai lạc, ông Phi-e-rơ có vài lời cho họ.

“Hỡi kẻ rất yêu dấu, đây là thư thứ hai tôi viết cho anh em. trong thư này và thư kia, tôi tìm cách làm cho nhớ lại để giục lòng lành trong anh em, hầu cho ghi lấy lời nói trước của Chúa và Cứu Chúa chúng ta, đã cậy các sứ đồ của anh em mà truyền lại” (2 Phi-e-rơ 3:1, 2). Ông Phi-e-rơ muốn nhấn mạnh điều gì ở đây để kêu gọi những người đọc thư ông phải vâng theo lời ông viết? Cũng đọc Giăng 21:15-17.

Trong 2 Phi-e-rơ 3:1, 2 người sứ đồ nhắc các độc giả mình biết rằng sứ điệp mà các tiên tri đã loan báo từ đời xưa là những lời cảnh báo có thể tin tưởng và trông cậy hoàn toàn (2 Phi-e-rơ 1:19). Ở đây, một lần nữa ông muốn nhấn mạnh và cho họ rõ tư tưởng ông về việc ấy. Vì niềm tin của họ hoàn toàn căn cứ vào Kinh Thánh. Không một nơi nào trong Tân Ước nói rằng những lời tiên tri và sự dạy dỗ trong Cựu Ước là không còn cần thiết nữa. Đúng ra, Cựu Ước đã đặt nền tảng cho chân lý của Tân Ước. Chân lý ấy là Đức Chúa Giê-su, và Phi-e-rơ chứng minh chân lý ấy được thể hiện qua Đức Chúa Giê-su.

Nhưng hơn thế nữa, ông Phi-e-rơ muốn trưng bày cho họ thấy những lời ông nói là ông đã được cho phép có quyền ấy như các đấng tiên tri đời trước. Bởi vì nói cho cùng, chính cá nhân ông là một trong những môn đệ đi theo và cùng sống với Đấng Cứu Thế. Thảo nào ông Phi-e-rơ đã nói với một niềm xác tín và hùng hồn. Ông đã nhìn thấy Chúa và biết Ngài đã được sai đến bởi Đức Chúa Trời.

Tại sao chúng ta không được dùng văn hóa của thời đại mình hay sự phán quyết của chính cá nhân mình để căn cứ vào đó mà sống đời của mình? Nhưng tại sao chúng ta phải dùng Kinh Thánh là thẩm quyền cuối cùng để định đoạt cách sống của mình?

NHỮNG KẺ CHẾ NHẠO CHÂN LÝ CỦA CHÚA

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:3, 4. Những kẻ nghi ngờ sự trở lại mau chóng của Đấng Christ sẽ cười nhạo và chế giễu về sự Chúa tái lâm. Họ dùng những lý luận nào để từ chối chân lý của Chúa?

Ông Phi-e-rơ chỉ ra rằng những kẻ hứa với những người mới tin về sự tự do (muốn làm gì thì làm) khi theo đạo Chúa thì cũng giống như những kẻ chế giễu sự Tái Lâm. Nhóm thứ nhất cứ sống theo các sự cảm dỗ của tội lỗi (2 Phi-e-rơ 2:10). Trong khi ấy, nhóm thứ hai thì gièm pha không tin Chúa sẽ trở lại và họ cứ “ăn ở theo tình dục riêng mình.” Ông khuyến cáo rằng những kẻ nghi ngờ việc Chúa trở lại sẽ chế giễu những người tin Chúa, là những tín đồ tin rằng ngày Chúa tái lâm sẽ đến mau chóng, bằng những lời như, “Chúa đâu? Ngài nói trở lại mà có thấy tăm hơi gì đâu.” Ông cũng cảnh báo rằng những kẻ không tin sẽ nói đến những người tin Chúa đã chết mà Chúa vẫn chưa trở lại.

Nói cách khác, những lời của những người này thấy cũng chí lý. Còn với chúng ta ngày nay thì sao? Sứ điệp Cơ Đốc Phục Lâm đã ra đời vì một chân lý duy nhất, Chúa Cơ Đốc (Chúa Christ) sẽ hồi lai. Mà đến hôm nay Ngài cũng chưa trở lại. Và chúng ta cũng vậy, cũng bị những người khác gièm pha và chế giễu. Nhưng ngày Chúa phục lâm, chúng ta sẽ đối mặt với những kẻ đã chế nhạo mình, như lời ông Phi-e-rơ đã tiên đoán.

Trong kinh nghiệm đức tin của bạn, bạn có bao giờ phải bị đặt câu hỏi, hay tự hỏi mình rằng tại sao Đấng Christ vẫn chưa trở lại?

MỘT NGÀN NĂM NHƯ MỘT NGÀY

Trong 2 Phi-e-rơ 3:8-10, sứ đồ trả lời thế nào về những kẻ nghi ngờ và chế nhạo? Ông nói gì để giúp chúng ta hiểu tại sao Đức Chúa Giê-su cũng vẫn chưa trở lại?

Nhiều người đã nhún vai và cười nhạo tư tưởng nói rằng Đức Chúa Giê-su sắp trở lại. Họ chỉ ra những điều hiện hữu trên thế gian ngàn năm trước nay vẫn còn đó. Nhưng ông Phi-e-rơ nhắc cho các tín hữu đọc thư ông rằng những lời tranh cãi này là nguy hiểm. Thế giới vẫn tiếp tục thay đổi không ngừng từ khi được sáng tạo. (Hãy để ý ông Phi-e-rơ dùng Kinh Thánh, vì đó là nguồn có thẩm quyền cho mọi lời ông tranh luận). Sách Sáng thế Ký cho thấy hình ảnh của một thời kỳ mà người ta thật hung ác và đầy tội lỗi. Và Đức Chúa Trời hủy diệt thế gian bằng trận Đại Hồng Thủy (2 Phi-e-rơ 3:6). Nước Lụt đã mang một sự thay đổi mới đến cho thế gian. Sự thay đổi ấy vẫn còn ở với chúng ta. Và Phi-e-rơ nói rằng thế gian sẽ bị phá hủy một lần cuối cùng, bằng lửa chứ không phải bằng nước (2 Phi-e-rơ 3:10).

Trong mắt loài người, dường như có một sự trì hoãn việc Đấng Christ hồi lai. Nhưng chúng ta nhìn mọi sự qua cái nhìn của loài người. Dưới mắt Chúa, không hề có sự trễ nải. Còn hơn vậy, sứ đồ Phi-e-rơ nói rằng sự trì hoãn ấy là do nơi lòng nhân từ của Đức Chúa Trời. Ngài muốn cho chúng ta có thêm thì giờ. Tại sao? Bởi vì Đức Chúa Trời là đấng nhẫn nại. Ngài không muốn cho một người nào chết mất” (2 Phi-e-rơ 3:9).

Nhưng ông Phi-e-rơ cũng cảnh cáo rằng con người đừng lợi dụng sự kiên nhẫn (nhịn nhục) của Đức Chúa Trời mà chần chừ trong việc hiến đời mình cho Đức Chúa Giê-su và tiếp nhận Ngài. Vì ngày Chúa trở lại cũng như kẻ trộm, nhưng mọi mắt sẽ trông thấy Ngài. Ở đây chúng ta thấy ông Phi-e-rơ nói một ý tưởng giống như của ông Phao-lô kêu gọi các anh em tín hữu, “Kìa, hiện nay là thì thuận tiện; kìa, hiện nay là ngày cứu rỗi!” (2 Cô-rinh-tô 6:2).

VẬY THÌ SAO?

Một thanh niên biết Chúa và cậu ta muốn làm chứng cho mẹ mình. Cậu nói cho mẹ mình nghe về sự chết của Đức Chúa Giê-su và lời hứa rằng Ngài sẽ trở lại. Cậu nghĩ là mình đã nói rõ ý tưởng qua lời nói của mình, như là một bài giảng làm chứng cho mẹ nghe. Người mẹ nghe xong rồi bà ta hỏi lại con trai mình, “Mấy chuyện con vừa nói đó thì có mắc (đính đáng) gì đến mẹ?”

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:1-13. Ông Phi-e-rơ trả lời cho câu hỏi, “Mấy chuyện ấy thì có dính dáng gì đến tôi?” (Xin cũng đọc Ma-thi-ơ 24:43-51).

Câu chuyện trong Ma-thi-ơ về đứa đầy tớ gian ác không thể giống chúng ta được, vì chúng ta không gian ác như nó. Nhưng đó không phải là ý của bài học ngày hôm nay. Câu chuyện ấy dạy rằng chúng ta có thể hạ thấp tiêu chuẩn của đời sống tin kính và đạo đức của mình. Nhất là trong cách chúng ta đối xử với người khác. Và chúng ta có thể không tử tế và khắc nghiệt, và chúng ta dần dần bớt tin vào sự trở lại của Chúa.

Sự nguy hiểm mà các tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm đối diện không phải vì họ không định được ngày nào Đấng Christ sẽ trở lại. Sự nguy hiểm ấy là càng sống lâu trên mặt đất chừng nào, chúng ta càng thấy dường như sự Tái Lâm là chuyện xa vời. Và một chút nghi ngờ bắt đầu thành hình trong trí chúng ta.

Phải, càng ở lâu trên thế gian này, chúng ta gần kề ngày Chúa Trở Lại hơn. Nhưng càng ở trong sự chờ đợi càng lâu, chúng ta lại bắt đầu cảm thấy và sống như thể đó là chuyện chắc chắn ảnh hưởng gì đến cuộc sống mỗi ngày của mình. Kinh Thánh đã có những lời cảnh báo về thái độ này, cảm thấy thỏa lòng với mọi sự. Và như sứ đồ Phi-e-rơ nói, Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại, và chúng ta sẽ đối diện với sự đoán xét của Ngài. Vì vậy, là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải sống “đáng nên thánh và tôn kính trong mọi sự ăn ở của mình là dường nào” (2 Phi-e-rơ 3:11). Chúng ta không biết Chúa sẽ tái lâm khi nào, nhưng chúng ta phải thay đổi cách sống của mình.

Sự Tái Lâm của Chúa ảnh hưởng gì đến cuộc sống mỗi ngày và lối bạn suy nghĩ? Mỗi người hãy suy gẫm câu trả lời của mình để thấy câu trả lời ấy nói gì về cuộc sống và đức tin của mình?

LỜI YÊU CẦU CUỐI CÙNG

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:14-18. Với ai ông Phi-e-rơ có lời yêu cầu này? Và ông cũng nhắc nhở gì về lời yêu cầu của mình?

Trong cách chấm dứt thư bằng cách nhắc các độc giả của mình hãy nhớ đến những lời thư của Phao-lô “người anh rất yêu dấu của chúng ta” (2 Phi-e-rơ 3:15). Chúng ta cũng để ý thấy trong thư mình, ông Phi-e-rơ hay nhắc đến những lời thư của ông Phao-lô. Điều này cho chúng ta biết tầm ảnh hưởng sâu rộng của các thư tín của sứ đồ Phao-lô trong lịch sử hội thánh lúc ban đầu.

Cuối cùng ông Phi-e-rơ nói rằng các lời viết của ông Phao-lô có khi bị hiểu sai. Trong bản Hy Lạp, chữ “mọi bức thư” trong câu 16 được dùng trong nguyên bản là “*grapha*” còn có nghĩa là “*mọi bức thư thánh*”. Đó là chữ thường được dùng khi chỉ về các sách của Môi-se. Điều này cho thấy thêm rằng các thư của sứ đồ Phao-lô đã được tôn trọng và dùng làm mẫu mực cho hội thánh học theo.

Cũng nhớ là trong đầu tuần chúng ta đã học về các giáo sư giả, họ hứa cho tự do (muốn làm gì thì làm) trong Đấng Christ. Chúng ta có thể thấy người ta hiểu sai sự dạy dỗ trong các thư của Phao-lô về sự tự do nhờ ân điển và đã được tha tội (một lần là đủ) và xem đó là cơ cho họ tự do tiếp tục phạm tội. Sứ đồ Phao-lô cũng đã phải đối phó với những kẻ vạy vẹo lời dạy của ông về lời ông nói là mọi người được nên thánh bởi đức tin. Nhưng sứ đồ Phi-e-rơ đã khuyến cáo rằng những ai vạy vẹo lời thư của Phao-lô có thể sẽ đưa họ đến chỗ hư mất và bị hủy diệt đời đời.

Chúng ta đã được kêu gọi để sống trong Đức Chúa Giê-su Christ một nếp sống như thế nào? Những sự chọn lựa nào bạn phải làm để giúp bạn sống nếp sống ấy?

TỰ TƯỜNG BỒ TÚC:

“Chúng ta không biết ngày giờ chắc chắn nào Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại, thế nên chúng ta đã được dạy phải thức canh (Lu-ca 12:37). Những người trông sự tái lâm của Chúa không phải là ngồi không không làm gì cả. Tin vào sự tái lâm của Chúa sẽ làm người ta đi tìm Chúa để thờ phượng và vâng phục Ngài. Và họ cũng phải kính sợ Ngài và tôn trọng quyền phán quyết của Ngài. Niềm tin vào sự hồi lai của Đấng Cơ Đốc đánh thức họ ra khỏi tội lớn nhất ấy là tội từ chối không nhận sự nhân từ Ngài ban cho. Những ai trông chờ ngày Chúa trở lại đang làm sạch đời sống linh hồn họ bằng cách vâng phục lẽ thật.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Hy Vọng Muôn Đời* (trang 634 bản Anh ngữ).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Có những cách nào mà chúng ta phải đối diện với sự thật rằng Đấng Christ vẫn chưa trở lại? Chúng ta học hỏi nhau từ kinh nghiệm mỗi người điều gì?
2. Các sự dạy dỗ nào, lối sống nào, và niềm tin nào mà chúng ta là những tín đồ Cơ Đốc Phục lâm biết là đã đến từ Kinh Thánh, chứ không phải đến từ phong tục, truyền thống hay tập quán?
3. Trong tuần chúng ta đã học thấy ông Phi-e-rơ nói kết lòng nhục dục tội lỗi với sự dạy dỗ sai lạc. Cho biết hai điều ấy liên hệ thế nào?